రుచికృత పితృ స్తోత్రం (గరుడ పురాణం)

రుచిరువాచ ।

నమస్యేఽహం పితౄన్ భక్త్యా యే వసన్త్యధిదేవతాః ।
దేవైరపి హి తర్ప్యన్తే యే శ్రాద్ధేషు స్వధోత్తరైః ॥ ౧ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ స్వర్గే యే తర్ప్యన్తే మహర్షిభిః ।
శ్రాద్ధైర్మనోమయైర్భక్త్యా భుక్తిముక్తిమభీప్సుభిః ॥ ౨ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ స్వర్గే సిద్ధాః సన్తర్పయన్తి యాన్ ।
శ్రాద్ధేషు దివ్యైః సకలైరుపహారైరనుత్తమైః ॥ ౩ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ భక్త్యా యేఽర్చ్యన్తే గుహ్యకైర్దివి ।
తన్మయత్వేన వాఞ్ఛద్భిరృద్ధిర్యాత్యన్తికీం పరామ్ ॥ ౪ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ మర్త్యైరర్చ్యన్తే భువి యే సదా ।
శ్రాద్ధేషు శ్రద్ధయాభీష్టలోకపుష్టిప్రదాయినః ॥ ౫ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ విప్రైరర్చ్యన్తే భువి యే సదా ।
వాఞ్ఛితాభీష్టలాభాయ ప్రాజాపత్యప్రదాయినః ॥ ౬ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ యే వై తర్ప్యన్తేఽరణ్యవాసిభిః ।
వన్యైః శ్రాద్ధైర్యతాహారైస్తపోనిర్ధూతకల్మషైః ॥ ౭ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ విప్రైర్నైష్ఠికైర్ధర్మచారిభిః ।
యే సంయతాత్మభిర్నిత్యం సన్తర్ప్యన్తే సమాధిభిః ॥ ౮ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ శ్రాద్ధై రాజన్యాస్తర్పయన్తి యాన్ ।
కవ్యైరశేషైర్విధివల్లోకద్వయఫలప్రదాన్ ॥ ౯ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ వైశ్యైరర్చ్యన్తే భువి యే సదా ।
స్వకర్మాభిరతైర్నిత్యం పుష్పధూపాన్నవారిభిః ॥ ౧౦ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ శ్రాద్ధే శూద్రైరపి చ భక్తితః ।
సన్తర్ప్యన్తే జగత్కృత్స్నం నామ్నా ఖ్యాతాః సుకాలినః ॥ ౧౧ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ శ్రాద్ధే పాతాలే యే మహాసురైః ।
సన్తర్ప్యన్తే సుధాహారాస్త్యక్తదమ్భమదైః సదా ॥ ౧౨ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ శ్రాద్ధైరర్చ్యన్తే యే రసాతలే ।
భోగైరశేషైర్విధివన్నాగైః కామానభీప్సుభిః ॥ ౧౩ ॥

నమస్యేఽహం పితౄన్ శ్రాద్ధైః సర్పైః సన్తర్పితాన్సదా ।
తత్రైవ విధివన్మన్త్రభోగసమ్పత్సమన్వితైః ॥ ౧౪ ॥

పితౄన్నమస్యే నివసన్తి సాక్షా-
ద్యే దేవలోకేఽథ మహీతలే వా ।
తథాఽన్తరిక్షే చ సురారిపూజ్యా-
స్తే మే ప్రతీచ్ఛన్తు మనోపనీతమ్ ॥ ౧౫ ॥

పితౄన్నమస్యే పరమార్థభూతా
యే వై విమానే నివసన్త్యమూర్తాః ।
యజన్తి యానస్తమలైర్మనోభి-
ర్యోగీశ్వరాః క్లేశవిముక్తిహేతూన్ ॥ ౧౬ ॥

పితౄన్నమస్యే దివి యే చ మూర్తాః
స్వధాభుజః కామ్యఫలాభిసన్ధౌ ।
ప్రదానశక్తాః సకలేప్సితానాం
విముక్తిదా యేఽనభిసంహితేషు ॥ ౧౭ ॥

తృప్యన్తు తేఽస్మిన్పితరః సమస్తా
ఇచ్ఛావతాం యే ప్రదిశన్తి కామాన్ ।
సురత్వమిన్ద్రత్వమితోఽధికం వా
గజాశ్వరత్నాని మహాగృహాణి ॥ ౧౮ ॥

సోమస్య యే రశ్మిషు యేఽర్కబిమ్బే
శుక్లే విమానే చ సదా వసన్తి ।
తృప్యన్తు తేఽస్మిన్పితరోఽన్నతోయై-
ర్గన్ధాదినా పుష్టిమితో వ్రజన్తు ॥ ౧౯ ॥

యేషాం హుతేఽగ్నౌ హవిషా చ తృప్తి-
ర్యే భుఞ్జతే విప్రశరీరసంస్థాః ।
యే పిణ్డదానేన ముదం ప్రయాన్తి
తృప్యన్తు తేఽస్మిన్పితరోఽన్నతోయైః ॥ ౨౦ ॥

యే ఖడ్గమాంసేన సురైరభీష్టైః
కృష్ణైస్తిలైర్దివ్యమనోహరైశ్చ ।
కాలేన శాకేన మహర్షివర్యైః
సమ్ప్రీణితాస్తే ముదమత్ర యాన్తు ॥ ౨౧ ॥

కవ్యాన్యశేషాణి చ యాన్యభీష్టా-
న్యతీవ తేషాం మమ పూజితానామ్ ।
తేషాఞ్చ సాన్నిధ్యమిహాస్తు పుష్ప-
గన్ధామ్బుభోజ్యేషు మయా కృతేషు ॥ ౨౨ ॥

దినే దినే యే ప్రతిగృహ్ణతేఽర్చాం
మాసాన్తపూజ్యా భువి యేఽష్టకాసు ।
యే వత్సరాన్తేఽభ్యుదయే చ పూజ్యాః
ప్రయాన్తు తే మే పితరోఽత్ర తుష్టిమ్ ॥ ౨౩ ॥

పూజ్యా ద్విజానాం కుముదేన్దుభాసో
యే క్షత్రియాణాం జ్వలనార్కవర్ణాః ।
తథా విశాం యే కనకావదాతా
నీలీప్రభాః శూద్రజనస్య యే చ ॥ ౨౪ ॥

తేఽస్మిన్సమస్తా మమ పుష్పగన్ధ-
ధూపామ్బుభోజ్యాదినివేదనేన ।
తథాఽగ్నిహోమేన చ యాన్తి తృప్తిం
సదా పితృభ్యః ప్రణతోఽస్మి తేభ్యః ॥ ౨౫ ॥

యే దేవపూర్వాణ్యభితృప్తిహేతో-
రశ్నన్తి కవ్యాని శుభాహృతాని ।
తృప్తాశ్చ యే భూతిసృజో భవన్తి
తృప్యన్తు తేఽస్మిన్ప్రణతోఽస్మి తేభ్యః ॥ ౨౬ ॥

రక్షాంసి భూతాన్యసురాంస్తథోగ్రా-
న్నిర్నాశయన్తు త్వశివం ప్రజానామ్ ।
ఆద్యాః సురాణామమరేశపూజ్యా-
స్తృప్యన్తు తేఽస్మిన్ప్రణతోఽస్మి తేభ్యః ॥ ౨౭ ॥

అగ్నిష్వాత్తా బర్హిషద ఆజ్యపాః సోమపాస్తథా ।
వ్రజన్తు తృప్తిం శ్రాద్ధేఽస్మిన్పితరస్తర్పితా మయా ॥ ౨౮ ॥

అగ్నిష్వాత్తాః పితృగణాః ప్రాచీం రక్షన్తు మే దిశమ్ ।
తథా బర్హిషదః పాన్తు యామ్యాం మే పితరః సదా ।
ప్రతీచీమాజ్యపాస్తద్వదుదీచీమపి సోమపాః ॥ ౨౯ ॥

రక్షోభూతపిశాచేభ్యస్తథైవాసురదోషతః ।
సర్వతః పితరో రక్షాం కుర్వన్తు మమ నిత్యశః ॥ ౩౦ ॥

విశ్వో విశ్వభుగారాధ్యో ధర్మో ధన్యః శుభాననః ।
భూతిదో భూతికృద్భూతిః పితౄణాం యే గణా నవ ॥ ౩౧ ॥

కల్యాణః కల్యదః కర్తా కల్యః కల్యతరాశ్రయః ।
కల్యతాహేతురనఘః షడిమే తే గణాః స్మృతాః ॥ ౩౨ ॥

వరో వరేణ్యో వరదస్తుష్టిదః పుష్టిదస్తథా ।
విశ్వపాతా తథా ధాతా సప్తైతే చ గణాః స్మృతాః ॥ ౩౩ ॥

మహాన్మహాత్మా మహితో మహిమావాన్మహాబలః ।
గణాః పఞ్చ తథైవైతే పితౄణాం పాపనాశనాః ॥ ౩౪ ॥

సుఖదో ధనదశ్చాన్యో ధర్మదోఽన్యశ్చ భూతిదః ।
పితౄణాం కథ్యతే చైవ తథా గణచతుష్టయమ్ ॥ ౩౫ ॥

ఏకత్రింశత్పితృగణా యైర్వ్యాప్తమఖిలం జగత్ ।
త ఏవాత్ర పితృగణాస్తుష్యన్తు చ మదాహితమ్ ॥ ౩౬ ॥

ఇతి శ్రీగరుడపురాణే ఊననవతితమోఽధ్యాయే రుచికృతపితృస్తోత్రమ్ ॥